

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Setentiae LX spiritualis religiosis perutiles - Cod. Ettenheim-Münster 237

[S.l.], 1661

Commendatio animae in [...] creatoris

[urn:nbn:de:bsz:31-127475](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-127475)

Commendatio animae in manus Creatoris.

In

Manus tuas, Dñe, commendo spiritum meum.

Jam commendo sanguinem et valens, ut commendatum habeas, o Chre, quando illum commendare non potero amplius, et si suis vinculis non dicitur solutus. Timeo tempus illud, quo inter vivos ero, nec esse me siam, si deus in plenitudine moribus id fieri, spirant, vivunt, et vivere se nesciunt. quis palpitante tuam spiritum, et migrante trepidante, tandem tu ex amico carcere migrante recipiat, si tu excludas, orbis conditor? Chre patienti sine recordare, etiam te in extremis illis angustiis lacrimatum, et deseri questu, et se spiritum Patri commenda se, exclamasse, expirasse: Ad te ego iam clamo, ut tu me servator spiritum meum suscipias, quocumque morbo, tempore, loco, et corpore adven-tem. recordare, donec Jesu, in cruce te brachia expandisse, pectus aperuisse, caput inclinasse. Ecce, anima mea a re-creatis omnibus deserta, restitui querit, in illa tua brachia se se immittit, in tuam illud peccatum se se ingerit, admittit, obsecro, miserum, et ne inde exturba, donec ira Dei transeat: hic secura, hic ab inferorum satellitibus tuta lateat. Ergo, in manus tuas, Dñe, commendo spiritum meum, imo tuum, quia tu cum creati et reparasti. Trigemum tuum, o deus, ne despicere

Drexel.
Ang. Tut
hora di-
ei 10.

Ad Chr̄m h̄m̄ pro felici fine.

Sanguine tuo, Chr̄e Jesu, a peccatis omnibus laua me, et cō-
cede ut aīa mea, cū ē corpore migrauerit, ante tribu-
nal tuū appareat munda. O bone Jesu, ne deferas me
in vltimis angustiis, in suprema mortis luctu, a qua
tota pendet aeternitas: O mi redemptor, in mang-
tuis sp̄m̄ meū iā cōmendo. Tua, o Deq̄, sanctis-
sima voluntas in me semper fiat, et in eternum. Am̄.

Ad Cr̄idum crucifixū.

Adoro te, Jesu Chr̄e, et benedico tibi, quia per cru-
cē et sanguinē tuū redemisti me. Trahe me ad te,
o bone Jesu, qui dixisti, cū exaltatus fuero a termi-
nā trahā ad me ipsū: te deprecor per pretiosum
sanguinē tuū, quē pro me peccatore effundere vo-
luiti, ut abluas oēs iniquitates meas. Creator et
Redemptor meq̄, Chr̄e Jesu, totū me tibi trado, nō
me reijcias; ad te venio, nō me repellas. Ne proy-
cias me a facie tua, et sp̄m̄ sanctū tuū ne aufer-
ras a me. Ne perdat me iniquitas mea, quē
fecit omnipotens bonitas tua.

Aspirationes.

O dñe Jesu Chr̄e, ego miser et grauissimq̄ peccator
deprecor te per illā amaritudinē quā meī cū
sustinuisti in cruce pendens, in x̄ illa hora, quō

nobilissima aia tua egressa fuit de benedicto corpore suo, miserere aia mea peccatrici nunc et in egressu suo. An.

Non intres in iudiciu cum serico tuo, dulcissime Jezu, quia non iustificabitur in conspectu tuo ois viues.

Ne memineris, bone Jezu, iniquitatu mearu; cito anticipent me misericordie tue, quia pauper factus sum nimis.

Illumina matu sicutissime Jezu, oculos meos, ne qua obdormiam in morte; ne quando dicat inimicus meus, prauului aduersus eum.

Dne Jezu Chre fili dei viui, pone passionem crucis, et mortem tuam, inter iudicia tua et animam meam.

O mi amantissime Dne Jezu Chre, ob honorem et virtute tuam benedictae passionis iube me ad scribi in numeru electorum tuorum.

Succurrite et venite, o vos oes beatissimi Sprg SS. Angeli dei, in auxiliu mihi; subuenite, et cu in extremis vestra ope non amplius implorare potero, ne me deserite.

De exhortationibq faciendis circa in firmos.

Patiens periculofam infirmitatē, ante oīa exploratū
 tandū eſt, ut primō eſt principaliter cū Deo pacē
 ſibi faciat et reconcilietur, et proi oībz de medicina
 ſpirituāli et remedio ſibi provideat: Sacra mēta vidē
 licet Eccleſiaſtica deuotē recipiēdo. Quia corpo-
 ralis infirmitas frequenter ex aīe languore ortū
 habet. Nullatenū a. detur infirmo nimia ſper vi-
 ta temporalis et corporalis ſanitatē cōſpicenda.
 Sepe n. per vñā talem falſam cōſolationem, et fictā
 ſanitatē corporeā cōfidentū caritā incurrit homo
 danationē. Quinimo hortandū eſt patiēti, ut per
 verā cōtritionē, et purū cōteſſionē aīe procu-
 ret ſanitatē, et ſic ſi expedierit, Deo ipſi ſalutē
 corporis adyiciet.

Monendū igitur aegrotz ut ſe toto corde cōuertat ad
 Patrē celeſtem, qui ut amanti ſing vult eī omni-
 potens poteſt ipſum iuuare, tribuendo ipſi vel ſa-
 nitatem, vel vitā eternā.

Exhortationes ad infirmos.

Charifime Frater amice dilecte, vel dilec-
 ta, conſidera nos oēs ſubiectos eē potenti manui
 Dei, et ipſiꝝ voluntati. Omnes nos cuiꝝqꝫ cō-
 ditionis aut ſtatz, Reges et principes, diuites et
 pauperes, mortis tributū ſoluere neceſſe eſt.
 Non n. habemꝫ hic manentē ciuitatem ſed fru-

153
tura inquirimus. Peregrini sumus in hoc saeculo,
et venimus in mundum peregrinorum more, ut ex eo
transeamus, et non ut mansionem in eo stabiliamus,
quin potius ut hic bene et meritorie viventes,
et deo fideliter servientes, horribiles inferni poe-
nas evitemus, et aeternam gloriam acquiramus. Nos igitur
qui hic peregrini et exules in aliena patria de-
gimus, cum desiderio ad supernam illam et vere beatam
patriam redire festinamus.

Cum ergo ex debito atque iure naturali omnibus hominibus se-
mel mori necesse sit, imo ex omnino oporteat, quando ex
qualiter, et ubi Deus disceptat voluerit, cum morte cor-
poralem subterfugere atque evitare minimè vale-
amus. Tu modo tamquam bonus Catholicus et fidelis Chris-
tianus vere cõvictus, de morte corporali cõtristari
non debes, neque per turbari neque ipsam pertimescere,
sed sponte et voluntarie sine contradictione
quando Deus voluerit ipsam libenter suscipere et præ-
sentem infirmitatem patienter sufferre, tuamque
Voluntatem per omnia, ut oportet, divinae voluntati
resignare. Nam fidelis sumus Deo, omnia quae videntur
vel adversa, vel prospera, nostris utilitatibus dispen-
sat. Et magis est pro nostra salute et cõmodo pro-
videns atque sollicitus, quam nos ipsi sumus pro nobis.
Ad utilitatem nostram voluit Deus vitam nostram esse brevem,
ut contempta vita praesenti, disceremus amare vitam

Joan. 11.

aternā. Ego sum resurrectis et vita, ait Chrys.
qui credit in me, etiamsi mortuus fuerit vivet;
et ois qui vivit et credit in me, non morietur in a-
ternā!

Recognosce diligenter cū gratiarū actione à Deo
tibi plurima coepta beneficia, quod tibi etiā in
hac extrema hora sui cognitionē dederit, nec te mor-
te subitanea praecipitauerit. Grās pro his et
alijs innumeris beneficijs Dño Deo referas, et
ad suā infinitā misericordiā cōfugiens, de cō-
missis peccatis veniā humiliter deprecas.

Sollicitē cogita te in vita tua plurima peccata
perpetrasse, quibz poenā ferre meruisti, unde
et huius infirmitatis et mortis dolores patienter
tollerare debes, rogans Deū ut praesentis doloris
acerbitas remissionē operetur peccatorū expur-
gatorij horribilis cruciatq in hanc afflictionē
tuā per suā misericordiā cōmutetur. Tollera-
bilis nāq̄ ē hic praesentialiter, quā in futuro puniri.
Quā si sic corde contrito, patiens poenā neciam
tanquā voluntariā feras, et omnē poenā et
culpam remittet Deo, certq̄ paradisi sum introibis,
alioquin per impatientiā aternā poenā et
damnationē incurres. Exare ora et dic cū S.
August. & Dñe, hic vix, hic seca ut in aternū parcas.

Jus

154
Iusta sunt cuncta q̄ patimur, et ideo valde iniustū
est, si de iusta p̄sione murmuramus. In patienti-
a v̄ra possidebitis aīas v̄ras. Et sicut per paciē-
tiā aīa possidetur, sic per impatientiam perditur
atq̄ condemnatur, teste B. Gregor. q̄ ait: Regnum
Dei nullū murmurans accipit.

Proinde Charissime, memineris te negotiū ha-
bere cū deo, quē et si fortassis peccis tuis offenderis,
pro sua tū infinita misericordiā per prophetā
Ezechielē promisit: In quacūq̄ hora ingenueris
rit peccor, om̄i iniquitatū eīq̄ nō recordabor. cap. 33.

Et si impius egerit penitentia ab oīq̄ peccis que
operatus ē et fecerit iudiciū et iustitia, vita vi-
uet et nō morietur, om̄i iniquitatū eīq̄ quas ope-
ratus ē, nō recordabor. Joel. 2.
Raahar. i.

Nemo ergo de benignissima Dei misericordiā
desperare debet. Nullū ē n. adeo magis peccor, quā
si verē penituerit, illi oīa peccata sua plenā dimittuntur.
Qui verō de Misericordiā Dei desperat,
multo grauius Deū offendit, et magis displicet
Deo hoc vno peccato, quā oīq̄ alijs iniquitatibq̄, quas
viquā cōmisit.

Maior est dei misericordiā et pietas, quā que-
uis hominis iniquitas.

S. Jeronymus asserit: Judā grauius peccasse de

timentib; se.

Eccē nos ingrati quotidie Deū multis modis offendimus, et tñ ad propterea ipse nos à se repellit, sed humilitas benignè semper suscipit, atq; etiā innumeris beneficijs fouet.

Et licet per mortalis pcti cōsensum sepe illud à nobis quasi violenter abiacerimus, nec se tñ permisit, ut diabolo ad aeternū supplicium pertraheret: Sed expectauit nos longanimiter, donec resipisceret ad eū reuertemur.

Planè si immensā Dei pietatē ex misericordiam erga nos perpendere, toti amore facti à nobis ipsis atq; à creaturis oib; deficere, et nihil potest diligere, nisi ipsū dulcissimū amatorem ac redemptorē nr̄m. Qui nos ad imaginē suā creauit, ex cū sit dñs summa maiestatis propter nimiam charitatē qua diligit nos, carnem humanā assumere, et triginta trib; annis salutē nr̄am super terrā operari, ac tandē pro nobis acerbissimā passionē sustinere, pretio sumē sanguine fundere, et in ignōmiā si sumo crucis scipite mori voluit.

Quare bono esto aīo, ex nihil te à sancta spe deiciat, quatenū cūq; etiā peccaueris. Omnisq; n. ex aīo penitentib; obuia ē Dei misericordia, ex propter ineffabilem pietatē et misericordiā suā pec-

catis nr̄is vult ignoscere: dū modo vere nos p̄nite-
at vitæ malè actæ, et ad eū humiliter conuer-
tenti veniā petierim; integra voluntate statuentis,
melius deinceps viuere. Neq̄ n. vult mortē pec-
catoris, sed magis vt conuertatur ex viuat.

Si cōfiteamur, inq̄ scriptura, p̄ta nr̄a, fidelis
est et iustus, vt remittat nobis p̄ta nr̄a, et emundet
nos ab oī iniquitate.

Ergo si deo reconciliari, et grām veniā; pecca-
torū tuorū obtinere volueris, in primis ex toto
corde doleas, quod creatorē ac redemptorē tuū
peccando offenderis, deinde expurga conscientiā
tuā per purā humilē cōfessionē, proponesq̄ fir-
miter nunquā amplius peccare.

Ora tñm̄ Jesū vt ipse sua innocenti s̄ima
passione et morte tuas iniquitates delere dig-
netur, salutē tuā cōstituat in adoptionē filiorū,
quā per incarnationē ex pretiosi sanguinis ef-
fusionē mortemq̄ illig cōsequitur sumus.

Fidelis sermo, inquit Christophyls Paulus, ex dī ac-
ceptione dignus, quia dñs nr̄s Iesus Chr̄s venit in
hunc mundū peccatores saluos facere. Dedit semet-
ip̄m̄ pro nobis, vt nos redimeret ab oī iniquitate.

Secundū misericordiā suā saluos nos fecit, vt iu-
stificati gratia ipsius, heredes simus secūde sp̄e
vitæ æternæ.

Hic =

156
Hic et similibus alijs cōpluribus sententijs deus, qui
nemine perire cupit, nos peccatores cōsolatur,
ve ipsius clementissimae bonitati cōfidam.

Super oīa in hac extrema hora cōstitutus, medita-
re circa tuā spirituale salutē, nequā n. fortas-
sis in futurū huius meditationis decurrat opor-
tunitas, omnē aliā sollicitudinē extraneam ter-
renarū curā relinque, quas relinqui necesse
est, q̄ etiā nec ab inferni praecipitio corre-
tem eripere valent, plena fidē te deo cōmit-
te, et ei qui om̄s, boni et sapientiē, te
et tuarū regenda praebet. Omnē pra-
terea cogitatū tuū in eū dirige, et absentes so-
lūmodo et super stites rogas, vt pro salute
tuā deū precibus exorent.

